

TEODOR  
DUNĂ  
flașneta babel

Teodor DUNĂ (n. 1981) a absolvit Facultatea de Litere, Universitatea București. A publicat volumele: *trenul de treieșunu februarie*, Editura Vinea (2002 – Premiul Național „Mihai Eminescu“, Opera Prima, Botoșani); *catafazii*, Editura Vinea (2005); *de-a viul*, Editura Cartea Românească (2010); *obiecte umane*, Editura Cartea Românească (2015 – Premiul Cartea de Poezie a anului 2015, Gala Tinerilor Scriitori) și *kirilă*, Editura Tracus Arte (2017 – Premiul „Matei Brâncoveanu“ pentru Literatură). În 2019, i-a apărut antologia *minunata lume*, la Editura Cartier. Grupaje din poemele sale au fost traduse în engleză, germană, franceză, suedeză, spaniolă, portugheză, bulgară, maghiară.

**NEMIRA**

## Cuprins

|                                                   |    |
|---------------------------------------------------|----|
| cântecul ventrilocului .....                      | 5  |
| mâini și fețe .....                               | 7  |
| suferința unei mese galbene .....                 | 9  |
| soarele și pământul .....                         | 11 |
| mingea .....                                      | 15 |
| privești .....                                    | 18 |
| o plimbare tăcută pe o faleză înaltă .....        | 21 |
| conserve și ploi.....                             | 23 |
| burete .....                                      | 26 |
| metale oprite .....                               | 27 |
| o jumătate de fată .....                          | 30 |
| ce aş vrea să aflu dacă ar fi cu putință .....    | 33 |
| cum făceam din mai mulți câini                    |    |
| un singur câine.....                              | 35 |
| râșniță .....                                     | 36 |
| mefistofel. scheci radiofonic în capitalism... .. | 37 |
| supt și mâncat .....                              | 43 |
| însuflețire .....                                 | 46 |
| vietate .....                                     | 49 |
| secunde de milă .....                             | 55 |
| minunat .....                                     | 58 |

|                                        |     |
|----------------------------------------|-----|
| golicuine.....                         | 61  |
| cea mai frumoasă moarte.....           | 63  |
| alegerea armelor .....                 | 65  |
| o probă capitală .....                 | 68  |
| pe stâlp .....                         | 73  |
| cataclismele plăcerii .....            | 75  |
| denisiac .....                         | 78  |
| becul la care țin .....                | 80  |
| era doar viață .....                   | 82  |
| un corp înfrânt .....                  | 85  |
| un individ aproape impecabil .....     | 87  |
| aproape ca-n sofocle.....              | 90  |
| monolog scenic ratat .....             | 92  |
| melpomene .....                        | 96  |
| elegie pentru flașnetă și resturi..... | 100 |
| câinele neîntrerupt .....              | 101 |
| paznic de acoperiș.....                | 103 |
| o dispariție de mult așteptată.....    | 104 |
| gaura .....                            | 107 |

Director editorial: Alexandra RUSU  
Coperta: Andrei MĂCEȘANU  
Prepress copertă: Alexandru CSUKOR  
Redactor: Svetlana CÂRSTEAN  
Tehnoredactor: Magda BITAY

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României  
DUNĂ, TEODOR  
Flașnetă babel / Teodor Dună - București:  
Nemira Publishing House, 2022  
ISBN 978-606-43-1371-3

821.135.1

Teodor Dună  
FLAȘNETA BABEL  
© Nemira, 2022

Tiparul executat de tipografia ALPHA PRINT SRL

Orice reproducere, totală sau parțială,  
a acestei lucrări și închirierea acestei cărți  
fără acordul scris al editorului sunt strict interzise  
și se pedepsesc conform Legii dreptului de autor.

ISBN 978-606-43-1371-3

## cântecul ventrilocului

cântă, ventriloace, cruzimea din miezul oricărei frumuseți.  
cântă înghițind tot ce au îndesat ei în tine în numele omului  
și al lumii lui, cu nimicitoare forță a mângâierii.

cântă, ventriloace, de parcă ai mușca din continente  
și subsoluri, chiar dacă ai gura plină de vată și plastic.

și cântă, cu puterile abandonate ale altor voci,  
cântă râzând, ventriloace, și taci cântând  
mânia celui care nu se mai poate auzi,  
mânia omului-șurub din vagonul cu șuruburi.

și cântă neapărat frumos, ventriloace, albul natural al vieții,  
îngrozitorul și necruțătorul alb natural al vieții  
și lovește, ventriloace, cu sorcova,  
cu sclipiciul, cu funia, cu degetele de copil ale vocilor tale  
în sfintele holograme, în pungile de versiuni,  
în tuberculii lumii.

dar neapărat lovește, cu flașnetă vocilor tale,  
și în ceea ce spui. și mângâie și caută carnea gurii tale  
și taci naibii când cânti, ventriloace,  
să nu îndrăznești să vorbești, să nu îndrăznești să taci,

sapă un tunel, fă un pod, învâрте manivela, dăръmă  
orga, îngenunchează și cerșește  
mila rămasă.

dar bine joci, ventriloace, rolul corului.

atunci, dacă mai poți, cântă și când e jalnic să orice.  
cântă și când nu mai dansează nimeni,  
cântă și după sfârșitul cântecului, când gurile sunt cusute  
cu fire de aur și marmură.  
cântă când ești îngropat, cu ochii larg deschiși, în tot  
ce s-a zis și scris și făcut.  
cântă cu toate vocile lor, ale tale, dar mereu ale lor  
și arată ceea ce ești și nu ești: o vietate  
cu machiajul scurs, jucându-se cu zaruri și voci,  
pe acoperișul unei guri  
cu miliarde de dinți.

## măini și fețe

pe față este  
fața.  
pe mână este  
mâna.

fac și eu ce pot: pe sufragerie o mut în dormitor,  
apoi pe dormitor îl mut în vestibul. după ce frec bine pe jos,  
îmi propun ca pe vestibul să-l mut în hol,  
dar îmi dau seama că în hol  
e plin de hol. sunt obligat să mă răzgândesc.  
pe vestibul îl duc, prin  
locul în care a fost sufrageria, pe balcon.

pe față este tot fața, pe mână este  
tot mâna.

atunci, pe balcon îl mut în debara. cum simt  
că nu am terminat treaba și că încă mai pot,  
pe debara o îndes în geanta frigorifică.  
am încercat tot ce am putut,  
dar nu s-au schimbat prea multe.

așa că ies afară. să-mi limpezesc gândurile.  
să îmi trag sufletul.  
pe geantă o pun pe trotuar. mă așez pe ea  
și văd că vine un om care trage după el  
o sanie mică, roșie, de plastic.

pe sanie sunt două lăzi: una cu fețe, cealaltă cu mâini.  
toate proaspete, calde încă.

## suferința unei mese galbene

masa sub care mă înlocuiam era galbenă  
și suferea de plastic

simțeam încântarea animalică  
a celor care se știu doar sub o masă galbenă

aveam înalta conștiință a sacului golit  
și umplut și golit

nu voiam (sub nici un chip) să fiu un mort definitiv  
și asta mă făcea atroce

eram mai pregătit decât oricând  
să incendiez o fabrică de prize să sfâșii ranița  
cu povești să detonez pădurile de panouri publicitare

eram mai pregătit decât oricând  
să batjocoresc cadavrul unui fohn stricat

aș fi violat toate păpușile ariene  
ale noii copilării  
aș fi plantat panseluțe de plastic  
în gurile celor care strigă

că omul în sus și că omul în jos

la toate întrebările aș fi răspuns  
zacuscă

puteam în sfârșit decreta  
triumful plasticului asupra mesei  
marele triumf al lumii împotriva celor care au înălțat-o

și orice aș fi spus sau simțit  
era la fel cu rostogolitul unei proteze pe o autostradă

asa că mi s-a făcut lehamite  
și-am început să despart plasticul de masa mea galbenă  
sub care puteam fi orice  
și oricât de nimeni

## soarele și pământul

mă plimbam prin județul prahova cu iubita mea  
metalică, iubita mea roșie.

toată ziua mă gândisem la o limbă uriașă,  
lipsită de gură, la o limbă pe care să pot sta  
ca pe o placă de surf. (nu mai conta a cui fusese limba  
și ce făcuse ea înainte de mine.)

crede-mă: din întâmplare am privit spre dreapta  
și am văzut  
soarele prins între firele de înaltă tensiune,  
zvâcnind ca o muscă de aur în plasa  
unui păianjen – și nu m-a ajutat cu nimic.

apoi dinadins am văzut: soarele  
prăbușindu-se peste rafinăria de la brazii,  
înclinând furnalele, răsturnând cisternele, îndoin  
conductele.

și înadins am văzut urmarea: soarele  
izbind ca un pumn de boxer mandibula pământului.  
și am văzut cum linia orizontului se clatină și se înclină  
și am auzit cum se sparg molarii